

Carles Santos

Nascut a Vinaròs el 1940, és un músic de formació clàssica que des del 1978 es dedica exclusivament a la composició i interpretació de la seva obra. A més de la producció musical, té moltes obres teatrals multidisciplinàries. És compositor resident del Teatre Lliure, on ha estrenat moltes de les seves obres que, a més a més, han estat representades en diversos festivals i teatres d'arreu d'Europa També ha escrit per a grans esdeveniments com els Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona'92 o la Biennial de les Arts de València).

Entre les distincions que ha rebut figuren el Premi de Música Ciutat de Barcelona 1993, Premi Ciutat de Barcelona 1996 a la projecció internacional, Premi Nacional de Composició (1990), Creu de Sant Jordi (1999) i Premi Nacional de Teatre (2001) de la Generalitat de Catalunya, Medalla d'Or del Cercle de Belles Arts (2007), Millor Obra Parateatral 2008 de l'Associació de Crítics de Barcelona, Medalla d'Or de la Universitat Jaume I de Castelló, etc.

Dolors Ricart i Amanós

Llicenciada en història de l'art, va obtenir el títol de grau professional de piano i violí. També va cursar estudis superiors de direcció de cors i d'orquestra. Ha col·laborat amb Teatredetics, la Cobla Jovenívola i la Coral d'Avui d'Agramunt; el Centre de Titelles, l'Aula de Teatre i el Cor de la UdL de Lleida, i The Maidstone Youth orchestra (Anglaterra), entre d'altres. Actualment té al seu càrrec el cor Euridice de les Borges Blanques i les orquestres del Conservatori Professional de Lleida. Juntament amb l'Orquestra Simfònica, està implicada en diversos projectes per fer arribar la música a un públic al més ampli possible. Inicià la seva col·laboració amb Carles Santos el 2008 amb l'*Homenatge a Josep Guinovart*.

Cor De Cambra del Palau de la Música Catalana

Va ser creat per l'Orfeó Català el 1990 per difondre la música coral, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

El seu repertori va des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta tota mena de formats. L'any 1994 va ser guardonat amb el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya.

Ha estat dirigit per grans mestres com, F. Biondi, F. Brüggen, H. Christophers, C. Davis, J. Duijck, C. Hogwood, S. Kuijken, G. Leonhardt, J. López Cobos, M. Minkowsky, V. Pablo Pérez, J. Pons, H. Rilling, A. Ros Marbà o J. Savall, entre d'altres.

Des de l'any 2010 és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

En coproducció amb:

Amb la col·laboració de:

2013—2014

Cicle Cor de Cambra

Cantúria cantada
de Carles Santos

DIVENDRES, 31 DE GENER DE 2014, 21 h

DISSABTE, 01 DE FEBRER DE 2014, 21 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

**Cor de Cambra
del Palau de la Música**

Dolors Ricart i Amanós,
directora convidada

***Cantúria cantada*, de Carles Santos**

Autoretrat (1981)

Tramuntana tremens (1989), *A*

Tramuntana tremens (1989), *B*

Chicha Montenegro (2010), *Cinturó*

La meua filla sóc jo (2005), *3r joc: Patins*

L'adéu de Lucrecia Borja (2001), *Introducció*

Caligaverunt oculi mei (Tomás Luis de Victoria)

GUI-NO-VART (2008)

La pantera imperial (1997), *Introducció*

Chicha Montenegro (2010), *Llet humana*

L'adéu de Lucrecia Borja (2001), *Verges*

Chicha Montenegro (2010), *Sang*

L'adéu de Lucrecia Borja (2001), *Fragment fonètic*

Tradiderunt me (Tomás Luis de Victoria)

La meua filla sóc jo (2005), *Ki-ki-ri-ki*

To-ca-ti-co to-ca-ta

Durada del programa: 1h 15'

Proper concert

Espiritualitat i surrealisme

DIUMENGE, 18.05.14, 19H
ESGLÉSIA DE SANT FELIP NERI

Cor de Cambra del Palau de la Música
Miquel Desclot, rapsode
Josep Vila i Casañas, director

Comentaris del programa

La música per la boca,
per la boca de la memòria,
de la memòria a la pròpia realitat,
realitat del so,
del so sol.
Això és el que passarà
quan la veu se cante
i prou.

L'emoció de la veu. La meua veu. La vostra veu.

Prou de cristos rebentats.
Vòmits de bona escriptura.
Llets diverses.
Famílies mortes.
Pianos socarrats.
Pits peluts.
Desesperació.
Taló d'agulla-forat tapat.
Xiquets masturbadors.
Cantar i orinar al mateix temps.
Escatologia divina.
Idees mortes.
Vestits de ventolera.
Revolcons xonats.
Perfils vaginals.
Contorsió de cervells esgarranyats.
Pausas, moltes pauses.

Tomás Luis de Victoria, gran polifonista del segle XVI,
amb la música de Carles Santos, des de l'inici fins avui.
No hi ha límits, no hi ha frontera, passat i present, música a la pell.
I el silenci... Estimar el silenci. La música del silenci.

Pausas de coses que tots hem vist.
Que tots hem vist cantant.
Cantant no hem vist lo que estem veient.
No cal veure-ho.
Amb una sola llum esperem
el moment del silenci moderat,
prenyat de ràbia i cantat per
si mateix.
Fes lo que tingues que fer
tot està penetrat per tu
fins que les arestes s'acoblen.
Regalima'm per dins.
Per dins.

Música de les entranyes, d'emoció, de plorera, de passió.
Música profundament d'avui. De mi, de tu.
Si la pròpia sensibilitat ens ho permet.